

Pieni nokipoika vaan

Lastentarhassa käy joskus nuohooja. Kuuntelemme uunin lähellä, miten se kolistelee katolla. Sillä on isot saappaat jalassa. Olen katsonut sen saappaita ja harjaa, kun se harppoo Harjutorilta tänne. Työnsä jälkeen nuohooja tulee saliin. Sille lauletaan "pieni nokipoika vaan, uunin piippuun katoaa, yhä ylös yrittää, katolle hän kiipeää..." Nuohoojat ovat hyviä kiipeilijöitä. Meistä on hauskaa, kun se työnsä jälkeen astelee saliin. Se saa istua korkealle penkille, joku saa viedä saappaiden alle sanomalehden, täti ja apulaiset tarjoavat kahvia, ja me laulamme.

Silja Järventausta, 2010

Lukija: Daniel Pettersson, 2010

Pieni nokipoika

1. Pieni nokipoika vaan
uunin piippuun katoaa.
Yhä ylös yrittää,
katolle hän kiipeää.

2. Ympärielleen katselee,
aurionkin arvelee
voivan sieltä saavuttaa,
siksi huutaa: Hei, hurraa!

3. Pikku nokipoika vaan
puhdas ompi muodoltaan,
kun hän pyhän tultua
pois saa olla piipusta.

Seistään piirissä tai puolipiirissä.

1. säkeistö:
Tehdään käsin ja jaloin kiipeilyliikkeitä.
Soittosäkeistö:
Nuohotaan savupiippua sihisten ja suhisten.

2. säkeistö:
Katsellaan ympärille ja varjostetaan silmiä vuoroin molemmin käsin.
Soittosäkeistö:
Taputetaan käsiä soiton tahdissa.

3. säkeistö:
Peseydytään, pukeudutaan ja kammataan.

Soittosäkeistö:

Pompitaan ja taputetaan vapaapäivän kunniaksi.

suomalainen kansanlaulu

Suuri toivelaulukirja. Lastenlauluja. 2000. V. Kari (toim.) Warner / Chappel Music
Finland & Suuri suomalainen kirjakerho.

Leikkiohje: Ritva Ollaranta. Matin ja Maijan laulukirja. 1990. O. Heikkilä (toim.)
Kokonuotti.

Mikkolan koulun musiikkiluokkien kuoro, 2007

